

den midlertidige *norske* Lov om tvungen Voldgift, af April 1919 knytter sig en Lov af 29. Marts 1921, hvorefter Loven af 1919 skal gælde for enhver Tvist, som Kongen til og med 1. April 1921 har henvist til Voldgift efter Lovens § 1, Nr. 1.

(Udkast til Lov om Mægling i Arbejdsstridigheder.)

Bemærkninger.

Den nuværende Forligsmandsordning maa formentlig i det store og hele siges at have virket tilfredsstillende. Der er derfor indenfor Udvalget Enighed om, at der bør ændres saa lidt som muligt i de *Principer*, paa hvilke Ordningen hviler. Derimod har den i de senere Aar foregaaede Udvikling af Arbejdsforholdene samt de stedfundne Ændringer i Henseende til Overenskomsternes Opbygning bevirket, at Forligsmandens Arbejde er vokset meget betydeligt i Omfang og Vanskelighed.

For det første er Antallet af de Arbejdsstridigheder, til hvis Bilæggelse Forligsmandens Medvirken har været paa krævet, vokset betydeligt i de senere Aar. Til Belysning heraf skal man henvise til den som Bilag 1 aftrykte Oversigt over Antallet af de Sager, i hvilke Forligsmanden i Aarene 1911—1921 officielt har grebet ind. Det fremgaar heraf, at medens Forligsinstitutionen i Aarene 1911—1918 beskæftigede sig med ialt 98 Sager eller gennemsnitlig 12 à 13 Sager pr. Aar, har Forligsmanden i Aaret 1919 haft 36 Sager, i Aaret 1920 24 Sager og i den forløbne Del af Aaret 1921 20 Sager. Medvirkende til denne Udvikling har det været, at Overenskomsterne i de senere Aar — paa Grund af de usikre Forhold — kun er blevet afsluttede for et Aar ad Gangen, medens Overenskomstperioden tidligere var 2 eller endog 5 Aar. For det andet har den Omstændighed, at det store Flertal af de nuværende Overenskomster udløber omtrent paa samme Tid af Aaret, bevirket, at der i de paagældende Maaneder stilles store Krav til Forligsmanden. Af det for nævnte Bilag vil det fremgaa, at medens Forligsforhandlingerne i Aarene 1911—1915 fordelte sig omtrent ligeligt over hele

Aaret, har Forhandlingerne i de siden da forløbne Aar koncentreret sig om bestemte Maaneder, særlig Februar—Maj.

Til yderligere Belysning af Omfanget af Forligsmandens Virksomhed henviser man til den som Bilag 2 trykte Oversigt over de i den forløbne Del af indeværende Aar afholdte Møder i Forligsinstitutionen med Angivelse af de enkelte Møders Varighed, hvorved man dog bemærker, at denne Oversigt ikke er noget udtømmende Udtryk for Forligsmandens Arbejde, idet en ikke ringe Tid udenfor Møderne medgaaer til Underhaandskonferencer med Parterne.

Selvom den Mulighed ikke er udelukket, at man atter kommer ind paa at slutte Overenskomsterne paa længere Tid og give dem forskellig Udløbstermin, saaledes at Forligsmandens Arbejde derved vil blive af mindre Omfang og mere jævnt fordelt over Aarets Maaneder, er der dog ingen Udsigt til, at noget saadant vil indtræde i de første Aar.

Man maa derfor vedvarende regne med, at de Krav, der stilles til Forligsmanden, vil være betydelige og paa visse Tider af Aaret saa store, at han i dette Tidsrum kun vil kunne afse ringe Tid til sin Hovedbeskæftigelse, og Kravene kan snarere befrygtes foreløbig at ville vokse, idet der saavel hos Arbejdsgiverne som hos Arbejderne synes at være en Tilbøjelighed til at komme bort fra Afslutningen af generelle Forlig i Lighed med dem, der blev sluttet i Foraaret 1920 («Paaskeforliget») og Foraaret 1921. Dette vil imidlertid kunne bevirke, at det kan blive umuligt overhovedet at finde nogen kvalificeret Mand, der tør paatage sig Hvervet, og i hvert Fald, at der maa ventes at ville finde